Lietas arhīva Nr. 1A-0168-20/37
ECLI:LV:VRT:2020:1112.1A71016820.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2020. gada 12. novembrī

Vidzemes rajona tiesa,
tiesnese Līga Supe,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2020. gada 2. oktobra lēmumu Nr. 29016000102720-4.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 11. augustā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes amatpersona pieņēmusi lēmumu uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu Nr. 29016000102720-1 par informācijas nesniegšanu, informācijas nepienācīgu sniegšanu vai nepatiesas informācijas sniegšanu Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk - VID). Norādīts, ka 2020.gada 5.augustā VID Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvalde veica kontroles pasākumus SIA „/nosaukums A/" faktiskās saimnieciskās darbības veikšanas adresē /adrese A/. Kontroles pasākumu laikā sastapta fiziska persona /pers. A/, kuram VID amatpersona lūdza sniegt rakstisku paskaidrojumu. /pers. A/ kontroles pasākumu laikā neatbildēja uz visiem VID amatpersonas uzdotajiem jautājumiem.

[2] 2020. gada 27. augustā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes amatpersona /pers. B/ pieņēmusi lēmumu Nr. 29016000102720-2 par soda piemērošanu (turpmāk – amatpersonas lēmums), nolemjot sodīt pie atbildības saucamo personu /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) piemērojot administratīvo sodu – naudas sodu 20 naudas vienību apmērā, kas atbilst 100 *euro*.

[3] Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2020. gada 2. oktobra lēmumu Nr. 29016000102720-4 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) /pers. A/ sūdzība noraidīta un lēmums Nr. 29016000102720-2 atstāts negrozīts.

[3.1] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka vadoties no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmās daļas, likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 6. panta, 10. panta pirmās daļas 5. punkta izriet, ka sūdzības iesniedzējam bija pienākums 2020. gada 5. augustā kontroles pasākumu laikā sadarboties ar nodokļu administrācijas amatpersonām un iesniegt nodokļu administrācijai visu nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamo pieprasīto informāciju.

Nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas nesniegšana liedz nodokļu administrācijas amatpersonām iespēju pārbaudīt sūdzības iesniedzēja un ar to saistīto uzņēmumu veiktās saimnieciskās darbības likumību, normatīvo aktu prasību ievērošanu nodokļu aprēķināšanā un maksāšanā, kā rezultātā tiek apdraudētas valsts un sabiedrības intereses. Šādam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs, jo tā sekas skar visu sabiedrību, kuras interesēs ir sagaidīt, ka valsts budžeta ieņēmumi tiek kontrolēti, un šādā veidā tiek nodrošinātas sabiedrības intereses, kā arī valsts saņems tai pienākošos nodokļu maksājumus.

Amatpersonas lēmumā pamatoti konstatēts, ka iesniedzējs nav ievērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmajā daļā un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 6. pantā noteikto, izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 3. panta otrajā daļā.

[3.2] Pārsūdzētajā lēmumā norādīti paskaidrojumi attiecībā uz sūdzības iesniedzēja minēto argumentu, ka lēmumā iztrūkst objektīva pamatojuma tam, kāda veida informāciju sūdzības iesniedzējs līdz šim brīdim nav sniedzis VID amatpersonām un vai minētā informācija VID vispār bija nepieciešama un būtiska. Norādīts, ka amatpersonas lēmuma otrajā lappusē ir norādīts, ka 2020. gada 5. augustā sniegtajā paskaidrojumā sūdzības iesniedzējs nav sniedzis atbildes uz VID amatpersonas uzdoto trešo un ceturto jautājumu. 2020. gada 5. augustā, rakstot paskaidrojumu, atteicās uz tiem sniegt atbildes. VID amatpersonu kompetencē ir izlemt, kāda veida informācija ir nepieciešama un būtiska katrā konkrētajā gadījumā, lai īstenotu normatīvajos aktos noteiktās kontroles un uzraudzības funkcijas.

[3.3] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka ir nepamatots sūdzības iesniedzēja arguments, ka iesniedzējs ar savu darbību līdz šim brīdim ir izpildījis VID amatpersonu izvirzītās prasības par nepieciešamās informācijas sniegšanu, līdz ar to konkrētajā lietā nav saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs. 2020. gada 5. augustā sniegtajā paskaidrojumā iesniedzējs nav sniedzis atbildes uz VID amatpersonas uzdoto trešo un ceturto jautājumu un tādējādi nav sniedzis VID amatpersonām nepieciešamo pieprasīto informāciju.

[3.4] Pārsūdzētajā lēmumā attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka lūgums VID amatpersonai rast iespēju tikties ar iesniedzēju citā laikā, kas nav nakts laiks, vai uzdot interesējošos jautājumus rakstiskā veidā tika ignorēts un sūdzības iesniedzējs nesaņēma rakstisku pieprasījumu sniegt papildus informāciju vai dokumentus, kas būtu noderīgi SIA „/nosaukums A/" lietā paskaidrots, ka personu vēlāk sniegtajiem paskaidrojumiem nereti tiek piešķirta zemāka ticamības pakāpe, nekā tiem paskaidrojumiem, kas sniegti uzreiz notikuma brīdī.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts uz to, ka tiesu judikatūrā ir nostiprinājusies atziņa, ka vēlāk sniegti paskaidrojumi un iesniegti pierādījumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī. Tāpat pie administratīvās atbildības saucamo personu paskaidrojumi pēc pārkāpuma konstatēšanas parasti ir vērsti uz savas vainas noliegšanu, un rīcība pēc pārkāpuma parasti vērsta uz to, lai iegūtu pierādījumus sevis attaisnošanai, līdz ar to iestāde vēlāk sniegtajiem paskaidrojumiem piešķir zemāku ticamību, nekā pierādījumiem, kuri iegūti pārbaudes laikā.

[3.5] Vienlaikus ir konstatēts, ka ne 2020. gada 17. augusta paskaidrojumā, ne arī laikā līdz 2020. gada 11. augusta lēmuma par soda piemērošanu pieņemšanai, ne arī iesniedzot sūdzību, sūdzības iesniedzējs nav atbildējis uz viņam uzdotajiem jautājumiem. Lai arī sūdzības iesniedzējam ar 2020. gada 11. augusta lēmumu Nr. 29016000102720-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu bija zināms par nepieciešamību sniegt atbildes uz kontroles pasākuma laikā uzdotajiem jautājumiem un sekām.

Sūdzības iesniedzējs maldīgi norāda sūdzībā, ka līdz šim brīdim ir sniedzis atbildes uz VID amatpersonu veiktajiem informācijas pieprasījumiem tādā apmērā, kādā tie iesniedzējam pieprasīti, jo ar konkrētās administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem ir pierādīts (sūdzības iesniedzējs arī pats nenoliedz), ka kontroles pasākumu laikā, kad VID amatpersonas uzdeva jautājumus, netika sniegtas atbildes uz trešo un ceturto jautājumu.

[4] Sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt pārsūdzēto lēmumu pilnībā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu. Sūdzībā norādīts, ka gan amatpersonas

lēmumā, gan pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka bez iepriekšēja brīdinājuma VID amatpersona ieradās pārbaudes teritorijā, kas pieder uzņēmumam, kurā sūdzības iesniedzējs ir amatpersona. Konkrētā teritorijas daļa ir iznomāta SIA „/nosaukums A/", ar kuru sūdzības iesniedzējam nav tiešas saistības. Sākotnēji atbildējis uz VID amatpersonas uzdotajiem jautājumiem, bet vēlāk norādīja, ka ir noguris un nespēj fiziski sniegt paskaidrojumus, bet ir gatavs tos sniegt citā laikā. VID amatpersonas atzīst, ka tādā veidā sūdzības iesniedzējs nav sniedzis informāciju iestādei, to saprotot ar gadījumiem, kad informācija nav iesniegta vai nepilnīgi iesniegta.

Pārsūdzot amatpersonas lēmumu VID ģenerāldirektorei, sūdzības iesniedzējs kā pamatargumentu norādījis to, ka amatpersonas lēmumā ir noklusēts fakts, ka pārbaude /adrese A/, nenotika saistībā ar sūdzības iesniedzēju vai viņu saistītu uzņēmumu. Sūdzības iesniedzējs iepriekš netika informēts par VID amatpersonu ierašanos, VID amatpersonas satika laika posmā ap plkst. 23.00 – 24.00. Sarunas laikā izskaidrojis, ka ir nejauši ieradies nekustamajā īpašumā, lai to apraudzītu un šajā diennakts laikā ir noguris, tādēļ nespēj sniegt paskaidrojumus uz visiem uzdotajiem jautājumiem. Sūdzības iesniedzējs sniedza atbildes uz tiem jautājumiem, kuriem varēja un norādīja, ka par citiem uzdotajiem jautājumiem, ņemot vērā savu fizisko stāvokli (nogurumu) nevar dot objektīvas atbildes. Sūdzības iesniedzējs lūdza VID amatpersonai rast iespēju ar viņu tikties citā laikā, kas nav nakts laiks, kad būs gatavs sniegt viņam zināmo informāciju uz visiem interesējošiem jautājumiem.

VID ģenerāldirektore šādus lietas faktiskos apstākļus ir atstājusi bez ievērības un nav devusi tiem vērtējumu. Sūdzības iesniedzējs secina, ka VID ieskatā tās amatpersonas ir tiesīgas administratīvo pārbaužu lietu ietvaros ierasties pie jebkuras personas arī nakts laikā un pieprasīt sniegt paskaidrojumus.

Sūdzības iesniedzējs vērtē situāciju pēc analoģijas ar Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumu Nr.16 „Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība" 1.2. punktu [domāts šo noteikumu 1. pielikuma „Vides trokšņa rādītāju piemērošanas kārtība un novērtēšanas metodes" 1.2. punkts], kurā noteikts, ka diena ir plkst. 7.00 - 19.00, vakars – plkst. 19.00 - 23.00, nakts – plkst. 23.00 - 7.00. Līdz ar to VID amatpersona bez iepriekšējas brīdināšanas paskaidrojumus pieprasīja sniegt nakts laikā.

Atbilstoši Satversmes 96. pantam noteiktas sūdzības iesniedzēja pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību. VID lēmumos nav sniegts pamatojums tam, kādēļ atbildes uz uzdotajiem jautājumiem bija nepieciešams saņemt tieši konkrētajā dienā un nakts laikā un šādu informāciju nevarēja iegūt vēlāk. No pārsūdzētajā lēmumā norādīto 3. un 4. jautājuma satura neizriet, ka tie būtu neatliekami un uz tiem atbildes nevarētu sniegt nākamās dienas rītā.

/pers. A/ lūdzis sūdzību izskatīt rakstveida procesā. Tiesā nav saņemti VID iebildumi pret sūdzības izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secina, ka sūdzība ir apmierināma, VID ģenerāldirektores lēmums atceļams pilnībā un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

[6] Ar 2020. gada 11. augustā Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes amatpersonas lēmumu uzsākts administratīvā pārkāpuma process par to, ka 2020.gada 5.augustā /pers. A/ kontroles pasākumu laikā neatbildēja uz visiem VID amatpersonas uzdotajiem jautājumiem. Norādīti faktiskie apstākļi, ka 2020.gada 5.augustā VID Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvalde veica kontroles pasākumus SIA „/nosaukums A/" faktiskās saimnieciskās darbības veikšanas adresē /adrese A/. Kontroles pasākumu laikā sastapta fiziska persona /pers. A/, kuram VID amatpersona lūdza sniegt rakstisku paskaidrojumu. /pers. A/ kontroles pasākumu laikā neatbildēja uz visiem VID amatpersonas uzdotajiem jautājumiem. Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 3.panta otrās daļas, kur paredzēta atbildība par informācijas nesniegšanu, informācijas nepienācīgu sniegšanu vai nepatiesas informācijas sniegšanu Uzņēmumu reģistram vai Valsts ieņēmumu dienestam.

Ar amatpersonas lēmumu /pers. A/ sodīts ar naudas sodu 20 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 100 *euro*.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores lēmumu amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

[7] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 3. panta otrajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 5. panta pirmo daļu administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

[7.1] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmo daļu sūdzības iesniedzējam bija pienākums sniegt informāciju pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma. Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmo daļu nodokļu maksātājs 1.) noteiktajā termiņā sniedz šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās informatīvās deklarācijas un 2.) pēc nodokļu administrācijas amatpersonas pieprasījuma sniedz papildu informāciju (saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus dokumentus, grāmatvedības uzskaites dokumentus, kā arī citu informāciju, kas raksturo darbības, kuras ietekmēja vai varēja ietekmēt nodokļu aprēķinu un nomaksu), kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

Savukārt, saskaņā ar Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 3. panta otro daļu paredzēta administratīvā atbildība par informācijas nesniegšanu, informācijas nepienācīgu sniegšanu vai nepatiesas informācijas sniegšanu Valsts ieņēmumu dienestam. Tas ir administratīvais pārkāpums, kas vērsts pret pārvaldes un sabiedrisko kārtību.

Novērtējusi lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem administratīvā pārkāpuma lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja darbībās (bezdarbībā) nav administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmju kopuma.

No likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmās daļas izriet, ka nodokļu maksātājam ir pienākums sniegt informāciju, kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem izriet, ka 2020. gada 5. augustā pēc plkst. 22.00 VID veica kontroles pasākumus SIA „/nosaukums A/" faktiskās saimnieciskās darbības veikšanas adresē /adrese A/. Veikto kontroles pasākumu laikā teritorijā ieradies sūdzības iesniedzējs, lai apraudzītu savam uzņēmumam piederošo īpašumu. VID amatpersona plkst.22.40 pieprasījusi rakstveida paskaidrojumu no sūdzības iesniedzēja. Sūdzības iesniedzējs paskaidrojis, ka telpas /adrese A/noslēgtas [domājams - noslēgts nomas līgums, kā tas izriet arī no sūdzībā minētā] ar SIA „/nosaukums A/", ka sūdzības iesniedzējam nav zināms, ar ko šī firma nodarbojas, nezin neko par telpās atrodamajām lietām. VID amatpersona rakstveidā uzdevusi vēl trīs jautājumus:

1. „Vai varat norādīt SIA „/nosaukums A/" pārstāvi, kas parakstīja telpu nomas līgumu ar Jums – vārds, uzvārds, tālruņa numurs?"
2. „Kā tiek maksāts par telpu nomu, skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu, kādā apmērā?"
3. „Vai konstatētās sēnes un mellenes, kuras konstatētas telpās kontroles pasākumu laikā adresē /adrese A/, pieder ar Jums saistītam uzņēmumam, vai Jums kā fiziskai personai, vai organizējat šajā adresē sēņu, ogu iepirkšanu?"

Uz pirmo jautājumu sūdzības iesniedzējs atbildējis „Šobrīd nevarēšu atcerēties". Uz otro jautājumu sniegts komentārs: „Šobrīd jūtos noguris un uz Jūsu jautājumiem atbildēšu vēlāk". Zem trešā jautājuma, kas atrodas paskaidrojuma lapas otrā pusē, neko nav atbildējis.

Tiesa piekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka VID amatpersonu kompetencē ir izlemt, kāda veida informācija ir nepieciešama un būtiska katrā konkrētajā gadījumā, lai īstenotu normatīvajos aktos noteiktās kontroles un uzraudzības funkcijas. Tomēr, analizējot lietas faktiskos apstākļus, tiesai rodas šaubas par VID amatpersonas pieprasītās informācijas nepieciešamību un to, ka tā bija tik būtiska, ka to nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana.

No lietas materiāliem secināms, ka sūdzības iesniedzējs nav pilnībā atteicies sniegt atbildes uz uzdotajiem jautājumiem, bet paskaidrojis, ka ir jau noguris un norādījis, ka atbildēs vēlāk. Lietā nav strīda un lietas materiālos nav ziņu par faktiem, ka VID amatpersona jebkādā veidā būtu sazinājusies ar iesniedzēju, uzaicinājusi iesniedzēju sniegt paskaidrojumus vai pieprasījusi viņam sniegt VID jebkādu informāciju konkrētā termiņā. Tas liecina par to, ka konkrētā informācija nav tik būtiska, bez tās var iztikt.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīta atsauce uz atziņām Senāta 2009. gada 26. janvāra spriedumā lietā Nr. SKA-45/2009 un uz atziņām Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 17.jūnija spriedumā lietā Nr.142077610. Tiesa konstatē, ka minētās atziņas nav piemērojamas konkrētajā situācijā, jo minētajos nolēmumos tiesa vērtējusi pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumu ticamību no pierādījumu ticamības viedokļa, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētot visus administratīvā pārkāpuma lietas materiālus to kopumā.

Tiesa nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas nesniegšana liedz nodokļu administrācijas amatpersonām iespēju pārbaudīt iesniedzēja un ar to saistīto uzņēmumu veiktās saimnieciskās darbības likumību, normatīvo aktu prasību ievērošanu nodokļu aprēķināšanā un maksāšanā, kā rezultātā tiek apdraudētas valsts un sabiedrības intereses. No administratīvā pārkāpuma lietas redzams, ka kontroles pasākumi tika veikti SIA „/nosaukums A/", kurai nav tiešas saistības ar sūdzības iesniedzēju. Pārbaude netika veikta attiecībā uz sūdzības iesniedzēju vai ar to saistītā uzņēmuma saimniecisko darbību. Tiesa ņem vērā, ka sūdzības iesniedzējs nebija pieaicināts piedalīties kontroles pasākumu veikšanā, bet ieradās nejauši, par ko strīds lietā nepastāv.

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa konstatē, ka 2020. gada 5. augustā sūdzības iesniedzējam pieprasītā informācija nav tāda, kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana. Tādējādi netiek aizskarta pārvaldes vai sabiedriskā kārtība – iztrūkst administratīvā pārkāpuma sastāva objekts.

[7.2] Kā jau iepriekš konstatēts, VID veica kontroles pasākumus attiecībā uz SIA „/nosaukums A/", kurai nav tiešas saistības ar sūdzības iesniedzēju.

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem redzams, ka kontroles pasākumu veikšanas vietā /adrese A/ ieradās sūdzības iesniedzējs un plkst. 22.40 VID amatpersona pieprasīja sūdzības iesniedzējam sniegt rakstveida paskaidrojumu. Tiesa par pareizu uzskata paskaidrojumā fiksēto laiku plkst. 22.40, nevis sūdzībā norādīto - plkst.23.30.

Jau iepriekš tiesa konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējs nav atteicies sniegt atbildes uz uzdotajiem jautājumiem, bet paskaidrojis, ka ir jau noguris un norādījis, ka atbildēs vēlāk. Tiesa ņem vērā apstākli, ka VID amatpersona vairs nav lūgusi sniegt atbildes uz jautājumiem ne nākamajā darba dienā, ne citā termiņā. Izskatāmajā lietā tiesa nekonstatē tādus steidzamības apstākļus vai iesniedzēja pretdarbību, kas liegtu VID savlaicīgi uzaicināt sūdzības iesniedzēju paskaidrojumu sniegšanai.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta otro daļu, nodokļu administrācijas amatpersona, pieprasot iesniegt informāciju, nosaka termiņu, kas nedrīkst būt garāks par 30 dienām. No lietas materiāliem izriet, ka informācija pieprasīta nekavējoties.

Analizējot VID uzdoto jautājumu būtību tiesa secina, ka jautājumi ir par konkrētiem faktiem. Atbildes uz šiem jautājumiem var sagatavot vēlāk – darba laikā, kā arī sniegtās ziņas var pārbaudīt. Turklāt uz pieprasīto informāciju nepieciešamas konkrētas atbildes, uz kurām atbildes iepriekš nepieciešams pārbaudīt pašam sūdzības iesniedzējam.

Pārsūdzētajā lēmumā ir norādīts, ka ne 2020. gada 17. augusta paskaidrojumā, ne arī laikā līdz 2020. gada 11. augusta lēmuma par soda piemērošanu pieņemšanai, ne arī iesniedzot sūdzību, sūdzības iesniedzējs nav atbildējis uz viņam uzdotajiem jautājumiem. No lietā esošajiem dokumentiem tiesa konstatē, ka paskaidrojuma veidlapa ar uzdotajiem jautājumiem palika VID amatpersonas rīcībā, un sūdzības iesniedzējam nebija precīzu jautājumu, lai sniegtu atbildes uz tiem vēlāk.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka konstatētajos faktiskajos apstākļos (paskaidrojuma pieprasīšanas laiks, pieprasītās informācijas raksturs, sūdzības iesniedzēja statuss kontroles pasākuma laikā), sūdzības iesniedzēja darbībās nav konstatējamas administratīvā pārkāpuma - informācijas nesniegšana VID - pazīmes.

[7.3] Novērtējot lietā esošos pierādījumus un ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka lietā nav iegūti pierādījumi, lai sūdzības iesniedzēja rīcībā konstatētu likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{2} panta pirmās daļas pārkāpumu, tas ir, nodokļu administrācijas pieprasītās informācijas, kuru nesaņemot nav iespējama vai ir apgrūtināta konkrētā vai cita nodokļu maksātāja budžetā iemaksājamās nodokļa summas vai pārmaksas summas noteikšana, nesniegšanu. Līdz ar to, tiesa konstatē, ka nav noticis Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 3. panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums – informācijas nesniegšana Valsts ieņēmumu dienestam.

[8] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktu administratīvā pārkāpuma procesu nedrīkst uzsākt, bet uzsāktais process jāizbeidz, ja konstatēts, ka administratīvais pārkāpums nav noticis.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 227. panta pirmās daļas 2. punktu tiesa, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, var pieņemt spriedumu atcelt lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā vai atceltajā daļā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 119. panta pirmās daļas 1. punktu, 225., 226. pantu, 227. panta pirmās daļas 2. punktu tiesa

nosprieda

atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2020. gada 2. oktobra lēmumu Nr. 29016000102720-4 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pilnībā.

Spriedums pieejams 2020. gada 13. novembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese L. Supe